

Časopis Farního sboru Českobratrské církve evangelické ve Valašském Meziříčí

Duben 2021 / 224

*Když uplynula sobota a začínal první den týdne, přišly Marie z Magdaly a jiná Marie, aby se podívaly k hrobu. A hle, nastalo velké zemětřesení, neboť anděl Páně sestoupil z nebe, odvalil kámen a usedl na něm. Jeho vzezření bylo jako blesk a jeho roucho bílé jako sníh. Strážci byli strachem z něho bez sebe a strnuli jako mrtví. Anděl řekl ženám: „Vy se nebojte. Víím, že hledáte Ježíše, který byl ukřižován. Není zde; byl vzkříšen, jak řekl. Pojdte se podívat na místo, kde ležel. Jděte rychle povědět jeho učedníkům, že byl vzkříšen z mrtvých; jde před nimi do Galileje, tam ho spatří. Hle, řekl jsem vám to.“ Tu rychle opustily hrob a se strachem i s velikou radostí běžely to oznámit jeho učedníkům.
(Evangelium podle Matouše 28,1-8)*

Milí přátelé, sestry a bratři,

evangelista Matouš popisuje nedělní ráno úplně jinak než stručný a prostořeký Marek, z jehož podání jsme letos četli o Ježíšově utrpení, smrti a vzkříšení.

Doplňuje zemětřesení, popisuje odvalení kamene v režii anděla, i světlo, které jej obklopuje. Není to střízlivý popis, ale spíše „akční“. Přesto: pokud se nás má dnes nějak dotknout, tak nejspíš v tom, že jej přijmeme jako metaforu, podobenství, které je však živé, protože proměňuje náš život.

Německý teolog Stefan Oster přirovnává vzkříšení k velkému třesku: podle této (nejvýznamnější) teorie o vzniku vesmíru vybuchlo malé množství hmoty o nekonečné hustotě a obrovská energie a začal se tvořit vesmír. To, co se stalo o veliké noci, je podle něj velkým třeskem života.

Prostá evangelijní vyprávění (jako Markovo) nás vedou spíše k tomu, abychom vnímali, jak je důležité pochopit Kristovu zvěst a přijmout ji pro sebe, pak totiž proměňuje náš život. Jiná vyprávění (jako

obr. Marie Hellerová

Matoušovo), která obsahují i nadpřirozené jevy, nás zase upozorňují na to, že některé skutečnosti se dějí i tehdy, když jim nerozumíme nebo je právě proto nepřijímáme za vlastní. To, co prožíváme jako živé ve svém životě, je jen stín skutečnosti života, kterou Kristus přinesl. Tato nová realita k nám prosvítá, někdy si ji jakoby v záblescích uvědomujeme, jindy ne. Ale jednou ji zažijeme v plnosti – u Boha, v jeho bezprostřední blízkosti.

C.S. Lewis to vykládá v podobenství: Člověk jde do kůlny pro náradí, které potřebuje, ale v kůlně je tma a dveře nelze nechat otevřené. Dovnitř proniká jen paprsek světla, ale jinak je to samá tma. Mnozí lidé vnímají právem současný stav jako tmou. Mnozí někoho ztratili, někteří krachují se svou živností, v některých rodinách je dusno. Lidé jsou rozdělení, a to nejen kvůli politice, ale i kvůli očkování. Jedna strana obvykle nemůže vůbec pochopit druhou v jejích postojích a stanoviskách. Od loňského roku evidují psychiatři 50-procentní nárůst projevů depresí, ale i jiných duševních nemocí. Je velmi těžké, až nemožné hledat naději jinde než v tom, co nás přesahuje - naději, která není založená na tom, co my lidé zvládneme a co pro sebe navzájem děláme.

V životě víry už mnozí objevili, že v oné kůlně je ve světle toho paprsku už ledaco vidět. Když se do toho paprsku díváme, oslňuje nás, ale když se podíváme skrze klíčovou díрку nebo škvíru ven, už nás to světlo neoslňuje, můžeme vidět slunce i krásu světa za čtyřmi stěnami.

To je přirovnání ze světa předmětů, my jsme však bytosti, a věříme, že Bůh je také osobní, že k nám přišel v osobě Ježíše Krista, který vyprávěl o Otci. V Duchu svatém chce ke každému z nás přijít a oslovit nás. Událost, která přináší naději, světlo a život, se už stala. Na nás je, abychom se postavili do světla vzkříšeného. Když se necháme oslovit, pak stojíme v jeho světle, pak proniká jeho naděje i do našeho života. Ti, kteří uvěřili jako dospělí, o tom často mluví jako o veliké změně, jako o velkém třesku, nebo jako o zvláštním stavu, jakoby se zamilovali a na celý svět se dívali jinak, pozitivněji. Svět ovšem ještě zdaleka není uzdraven a my skrze víru nedostáváme žádné „anestetikum“, žádný zklidňující nebo znecitlivující prostředek, aby nás zlé věci na světě netrápily. Ale dostáváme nový pohled, který se *nechce* zastavit jen u toho, co vidíme svými očima.

Vzkříšení je něco, čemu se nevěří snadno. Velikonoce jsou „svátkem nemožného“, převracejí naši životní zkušenost, že smrt je konec. Andělé naznačují, že smrt je „odvalena“ jako kámen, je ještě zde, ale nemůže být překážkou na cestě k Bohu a k životu, který nekončí smrtí a který je jeho darem.

Hrob je místem památky, ale také symbolem konce. Prázdný hrob sám o sobě nic neříká – kdyby nebylo andělů a dalších svědků toho nemožného a neuvěřitelného. Víra je dar, který se rozmnožuje, když se o něj dělíme. Můžeme zvat lidi k víře – tedy ne k tomu, aby člověk něco měl a držel, ale aby věřil (sr 2Kor 5,7).

Možná si řeknete, že Vám Bůh žádný velký třesk ani stav zamilovanosti nedaroval. Vnímám to podobně, ale myslím si, že nám všem Bůh chce darovat zkušenost, která nás přesahuje – živou vodu do naší vyprahlosti, že chce naplnit naši

prázdnotu láskou a darovat nám i naše osobní vzkříšení. Jeden můj oblíbený kazatel Ansgar Puff nabízí několik vstřícných kroků, které můžeme udělat:

Můžeme znovu zkusit objevit, co je pro Boha důležité, tedy číst Bibli a vnímat, že Bůh chce mluvit k našemu srdci. Zkusme třeba číst Ježíšovu řeč na rozloučenou (Jan 14-17), kde se za nás modlí a mluví o věcech, na kterých mu hodně záleží.

Pak se můžeme zeptat: Nepovažuji to za vedlejší? Žiju tak, aby se to Bohu líbilo? V souladu s tím, co Ježíš říká? Jak vypadá můj život v Ježíšových očích?

Pak se můžu podívat na své slabosti a chyby, vzpomenout si na to, jak jsem někoho zranil, na to, že je pro ně někdy těžké mít někoho konkrétního rád, nebo že mě něco nutí myslet hodně na sebe. Ale také si můžu uvědomit, že vzdávám naději, že se na tom něco změní.

A nakonec mám zkusit uvěřit tomu, že právě tyto věci chce Kristus přemoci. Mohu mu říct: „Pane, ty víš všechno, i to, že bych chtěl žít jinak. Pomoz mi, přemoz ve mně beznaději.“ Třeba taková upřímná modlitba nezůstane bez odpovědi, resp. přinese nějaké ovoce, když ne v podobě velkého třesku či „osobního vzkříšení“, tak v podobě nové naděje.

Úvod k básni Jana Zahradníčka o mariánských zjeveních mě trochu zarazil – ne proto, že bych chtěl popírat mariánská zjevení. Už dávno vím, že to nemá smysl, že se s nimi musím teologicky vyrovnat, jako i s jinými věcmi. O věrohodnosti zjevení v Salettě mě přesvědčuje to, že vzkaz Panny Marie byl velmi přísný vůči církvi – čekal bych, že to zjevení (resp. jeho obsah) by se církevní hierarchie spíš snažila ututlat. To, co mě zaráží ve vzkazech zjevujících se Panny Marie, jsou zmínky o Božím hněvu a trestech a katastrofách – je to jiné než Ježíšovo varování (apokalyptická řeč, např. Lk 21,6nn). Spíš mi přijde důležité, co to s námi udělá, jaký je „druhý život“ toho zjevení, této zprávy a této tradice. Myslím, že Jan Zahradníček to „chytil za správný konec“.

Do rubriky „Zemřelí“ jsem tentokrát zahrnul našeho milého rodáka br.f. Jana Trusinu, který u nás ještě před 2,5 lety kázal. Br. Petra Černého jste možná znali z pobytů ve středisku v Chotěboři. A vím, že někteří jste znali i br.f. Samuela Hejzlara.

S přáním pokoje a velikonočního světla srdečně zdraví Váš *Daniel Heller*

Jubilanti

Miroslav Krba
Marie Foltová
František Palacký
Milan Ceditla

Jan Zajíček
Emílie Buryšková
Marie Melichaříková
Daniel Košťál

K zamyšlení

Jan Zahradníček: La Salleta

Blanka Maršálová

Podle legendy se dvěma dětem zjevila Panna Marie na hoře La Salleta ve francouzských Alpách (poblíž Grenoble). Plačící Matka Boží volala po pokání a ohlašovala těžké katastrofy, které čekají lidstvo, nevrátí-li se k poslušnosti Bohu a jeho

zákonů. Mluvila tak k dvěma pasáčkům prostě a srozumitelně o potřebě modlitby, odříkání a úcty k Božímu přikázání.

Jan Zahradníček, 100 let po tomto zjevení, po 2. světové válce, jejíž hrůzy se podobaly oněm katastrofám uprostřed trosk Evropy a destruktivnímu tlaku totalitní moci, napsal cenný básnický dokument, shrnutý do oddílů *Rouška Veroničina, La Saletta a Znamení moci*.

Však přes přibitost svou já strach bezruký – ukazuji
přes svázanost svou já úzkost beznohá – běžím
přes umlčenost svou já ústa bez hlasu – křičím
Pod okny světadílu ukazuji, běžím a křičím
Klopýtám. Suchý žal miliónů mě prožehuje
Potřeboval bych hlasy všech zvonů rozbitých v posledních válkách
nebo aby stanice světa se rozehrály hymnou na radost
a já vypravoval podobenství o synu marnotratném
který se vrací...

Aby se tak Evropa vrátila k své první lásce

Holdujíc Beránkovi

aby se tak můj národ vrátil

Svatý Václave

Abychom na všech stránkách s královstvím Božím hraničili

a hnáni k tobě strachem, jenž vábí, láskou, jež se třese

abychom na poušti nepřítomnosti slávy tvé nezabloudili

ó Kriste

jak blížíš se mezi svícny

První i Poslední, co od smrti klíče máš

Cesto, po níž se rozběhnou

beránci s vlky

Tam –

Mojmír Trávníček, autor Doslovu k třem výše citovaným oddílům, které vyšly až posmrtně, píše:

„... Neodvažujeme se usuzovat, jak by vypadala další cesta J. Zahradníčka. Je však mimo jakoukoliv pochybnost, že by se rozvíjela k živému vztahu k národu, k jeho duchovnímu životu a celému jeho osudu. Básník, který za ponížení, v utrpení žaláře a rodinné tragédie (smrt dvou synů) vyzpíval chválu oběti Abrahámovy, ódy na modlitbu a hymny na jitření nových dní roků, by nepochybně našel verš pro vyslovení dnešních bolestí a nadějí... Ale to, co napsal jako výzvu a varování, je stále platným zpěvem lásky i pro naši přítomnost a budoucnost.“

Velikonoční přemítání pro nenáboženského člověka (ale nejen pro něj)

Aleš Zapletal

Velikonoce jsou křesťanským svátkem, křesťané slaví vzkříšení Ježíše Krista. To se kolem Velikonoc občas dočteme i v denním tisku. Co však o Velikonocích může prožít člověk, kterému křesťanské slavení nic neříká? Užít si známé lidové tradice? Užít si prodloužený víkend? Užít si hromadu čokoládových vajíček a zajíčků (ti mladší) nebo hromadu skleniček (doufám) na zdraví (ti starší)? Užít si odchod zimy, příchod jara? To všechno má svou hodnotu. Mohou ovšem Velikonoce přinést ještě něco dalšího? Něco, čemu stojí za to věnovat zvláštní pozornost?

Chtěl bych jednu možnost nabídnout. Tady v sobě křesťana – a navíc kazatele – nebudu zapírat. Ale nelekejte se: nehledám zadní vrátka, jak sdělit: „Pokud vám křesťanské slavení Velikonoc nic neříká, ukážu vám, že by vám něco říkat mělo!“ Ne, to není můj cíl. Navrhuji přemítat: pro křesťany jsou Velikonoce svátkem naděje. Mít naději znamená vědět o něčem, co je dobré, a očekávat, že se to stane. Mít naději znamená doufat v něco dobrého a těšit se, až se to stane. Mít naději znamená mít odkud čerpat sílu jak pro každodenní život, tak pro těžké chvíle, které v životě někdy přicházejí. Myslím, že je důležité mít naději, zvláště v současné pandemické krizi. A docela upřímně se ptám: v čem naději nacházet, odkud ji získávat, čím ji posílit? A právě Velikonoce, křesťanský svátek naděje, mohou být i pro nenáboženského člověka časem, kdy se věnuje právě takovým otázkám.

Kde lze naději hledat – a snad i nalézt? Je cenné si přitom uvědomit, že lidé konají leccos, z čeho lze naději získat. Nadějná je, když jednáme s cílem prospět druhému. Nadějná je „obyčejná“ ohleduplnost vůči ostatním, se kterou člověk dává najevo, že nemyslí jen na sebe. Nadějná je péče o dobré mezilidské vztahy a o životní prostředí. Nadějná je, když lidé (nebo celá lidská společenství) překonají rozpory a dojdou ke smíření. Nadějná je odvaha překonávat překážky, případně sám sebe, při konání dobra. Nadějný je i úspěch ve vědeckém vývoji, jehož cílem je usnadnění lidského života a ochrana před škodlivými faktory (covid-19 je, žel, jen jedním z mnoha). Nadějná je také snaha státu o dobře fungující sociální politiku, která umenšuje rozdíly ve společnosti a tlumí napětí mezi jednotlivými skupinami lidí. Ve výčtu bychom mohli pokračovat.

O naději lze nejen přemítat, lze také vlastním jednáním něco nadějného vytvářet. Dokážou-li to jiní, proč bych nemohl já? A také: povzbuzuje-li mne nadějně jednání druhého člověka, může zase moje jednání povzbudit jej (i mne samotného). Jistě, ne všechny věci, v nichž naději nacházíme, jsou v dosahu možností našeho jednání. Některé ale ano. A přispět k tomu, aby v našem blízkém či vzdálenějším okolí byla naděje dostupnější, to je smysluplně využitý, dobře investovaný čas (i úsilí, peníze...). Člověk má, pravda, leckdy pocit, že jeho jednání má příliš malý dosah. A velikost celospolečenské krize, které nyní čelíme, tento pocit vysoce umocňuje. (Kolikrát jsem sám za poslední rok prožíval takovou bezmoc a marnost. Kolikrát jsem si rezignovaně říkal, že tady může opravdu přínosné být pouze jednání mnohem silnějších hráčů, než jsem já nebo moji přátelé.) Jednotlivec skutečně sám nevyřeší celospolečenský problém, ale něco nadějného vytvářet může. Je to trochu jako při fotbale: zápas

nevyhraje jeden hráč, je to záležitostí celého týmu. Ale každý jeden hráč může dobře přihrát jinému, vytvořit šanci, nebo zabránit akci soupeře.

Zpátky k prožití Velikonoc: proč se nezastavit u přemítání, kde nacházím naději? Proč se nerozhlednout po ostatních, co nadějného konají? A proč se nepokusit přijít na něco, co nadějného mohu sám konat? Možná zjistíme, že už něco takového konáme – a lépe si uvědomíme, jakou to má cenu. Ale možná objevíme i nové možnosti. Velikonoce nabízejí také příležitost něco nového vyzkoušet. Času je na to dost, vždyť velikonoční doba trvá celých sedm týdnů.

Přeji vám veselé a nadějně Velikonoce 2021.

(psáno pro periodicum Listy)

Z jednání staršovstva Tomáš Jelínek

• Reminiscence

- bohoslužby online – bohoslužby online včetně povoleného počtu přítomných

• Zprávy ze střediska Diakonie

- Bratr Jelínek (člen Dozorčí rady střediska) informoval o aktuální situaci – je ovlivněna pandemickou situací, klienti i personál jsou již naočkováni, další očkování se připravuje, bohoslužby probíhají. Ze strany klientů je menší zájem o služby.

• Finance

- Sestra Eva Janírková zaslala finanční informace k 28.3.2021:

Pokladna: 40 462,- Kč; Účet: 203 447,- Kč

Saláry hotově: 8 200,- Kč; Saláry bankou: 9 550,- Kč

Sbírky: 11 881,- Kč, z toho účelová 3 521,- Kč, na církevní tisk 4 160,- Kč, pošní sbírka 200,- Kč, pro potřeby sboru 4 000,- Kč.

Sbírka na sociální účely byla staršovstvem rozdělena takto: rekondiční pobyt Bystřice p.H. 10 000,- Kč, Český bratr pro sbory na Ukrajině 1 250,- Kč, podpora projektu Otcův dům na Ukrajině 10 000,- Kč, na sociální fond 8 598,- Kč, pro středisko Diakonie ve Valašském Meziříčí 5 565,- Kč.

Staršovstvo diskutovalo o použití sociálního fondu a prosí o vytipování potřebných osob.

• Korespondence

Úřední pošta:

- Vyhlášení celocírkevní sbírky na Hlavní dar lásky pro rok 2021 + podrobnější informace o projektu FS ČCE v Brně-Židenicích

- Sčítání lidu 2021

Informativní pošta:

- Výkaz hospodaření sboru, zvýšení odčitatelných položek pro dary a prodloužení termínu pro el. podání daňové přiznání

- Aktuální informace z mediálního úseku ÚCK – nabídka akcí a aktivit

- Pozvánka na online křesť. kurz s tématem „Čím žijeme...tradicí, trápením, vztahy...“

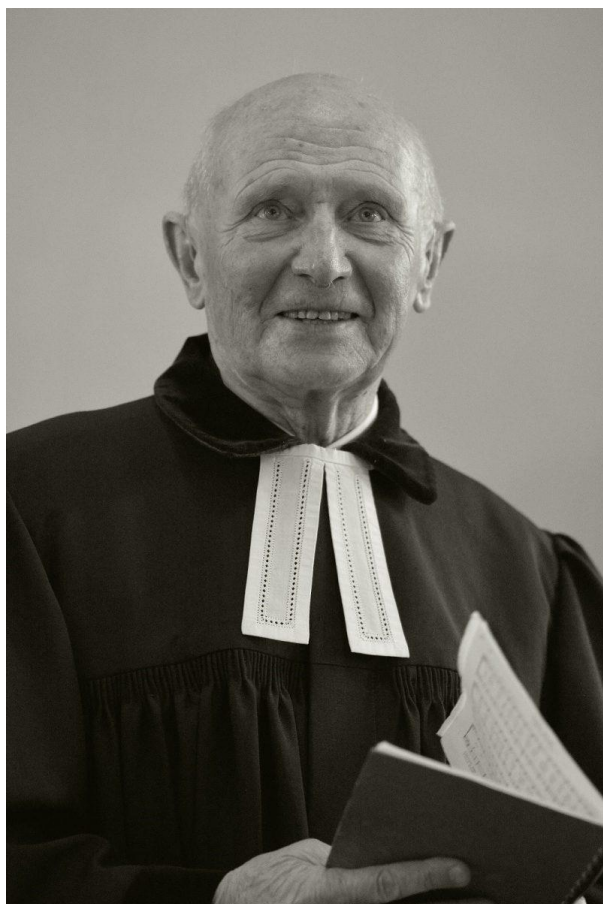
- Letní akce v TJAK v Bělči nad Orlicí – informace + plakátek s termíny

- Nabídka Diakonické akademie na vzdělávací kurzy pro kazatele ČCE

- Pracovní řád Jeronýmovy jednoty

Další pošta: Pozvánky na Chaverut a další debaty, parte sestry Pavly Klimešové

• **Různé:** Bratr Jelínek zašle s tímto zápisem přílohu se jmény možných kandidátů na nového faráře od 1.9.2024. Členové staršovstva tuto tabulku doplní dalšími vhodnými kandidáty. - Příští porada staršovstva: v pondělí 26. 4. 2021 v 18:00 hod. on-line.

Království Boží vic a vic
k nám všem se blíží.
Když on vstal z mrtvých, pak už nic
nám neublíží.
Jen jemu důvěru dejme
a v jeho slibech doufejme,
vždyť slabost naší zná
moc jeho vítězství.
Evangelický zpěvník č. 660

Sila má a písnička má jest Hospodin,
on je můj vysvoboditel.
Žalm 118,4

Se zármutkem i s nadějí v Boží útěchu oznamujeme,
že nás opustil

Jan Trusina

Zemřel tise ve věku 86 let 1. dubna 2021.

Československé církvi evangelické sloužil jako farář, senior a člen synodní rady.

Za jeho život poděkujeme a zvěst evangelia si připomeneme v úzkém kruhu
při pohřebním shromáždění v sobotu 10. dubna 2021 ve 14:30 v kostele ČCE v Třebíči.

Odkaz ke sledování přímého přenosu bude zveřejněn na e-cirkev.cz
a na youtube kanálu Horické bohoslužby ČCE.

Jmenem rodiny:

Tomáš a Eva
děti

Magdaléna, Jakub, Šimon, Anna, Alžběta, Tadeáš, Tobiáš, Natanael, Žofie, Dorotea
vnoučata

Lota, Stěla, Gréta, Mia, Františka, Ena, Luisa, Nina, Josefina, Bonifác, Vincent Jan
pravnoučata

Místo květinových darů pamatujte na potřeby sboru ČCE v Třebíči
a Diakonie ČCE - střediska v Mýslábovicích.

Palackého 33, 674 01 Třebíč trusina.trebc@somam.cz

28. BŘEZNA 2021
odešel k Pánu evangelický farář

Mgr. Ing. SAMUEL HEJZLAR

Budeme rádi, když se připojíte k poslednímu rozloučení, které se bude konat
4. dubna v 15.00 u evangelického kostela v Dobříšl.

Kvůli stávajícím protipandemickým opatřením
zveřejníme ke sledování přímého přenosu na internetu.
Odkaz na něj bude v den konání zveřejněn na: e-cirkev.cz

“ Stezku života mi dáváš poznat;
vrcholem radosti je být s tebou,
ve tvé pravici je neskonale blaho.
Žl 16, 11 ”

Na Samovo přání můžete místo květinových darů projevit
soustrast charitativním darem organizaci Stěblo v Borotčicích.

Blažená dušičko, štěstího urdke,
neboť oni Boho všelší buďou.
(Matouš 5,8)

Já jsem vděčným / život.
Kdo všel ve mne, byt pak i umřel,
šv buďe.
(Jan 11,25)

Zarmoucení, ale s vděčností ze společně prožitý čas naplněný Boží láskou,
vám oznamujeme, že byl v pondělí 29. března 2021
povolán do odpočinku Božího lidu náš drahý

Ing. Petr Černý

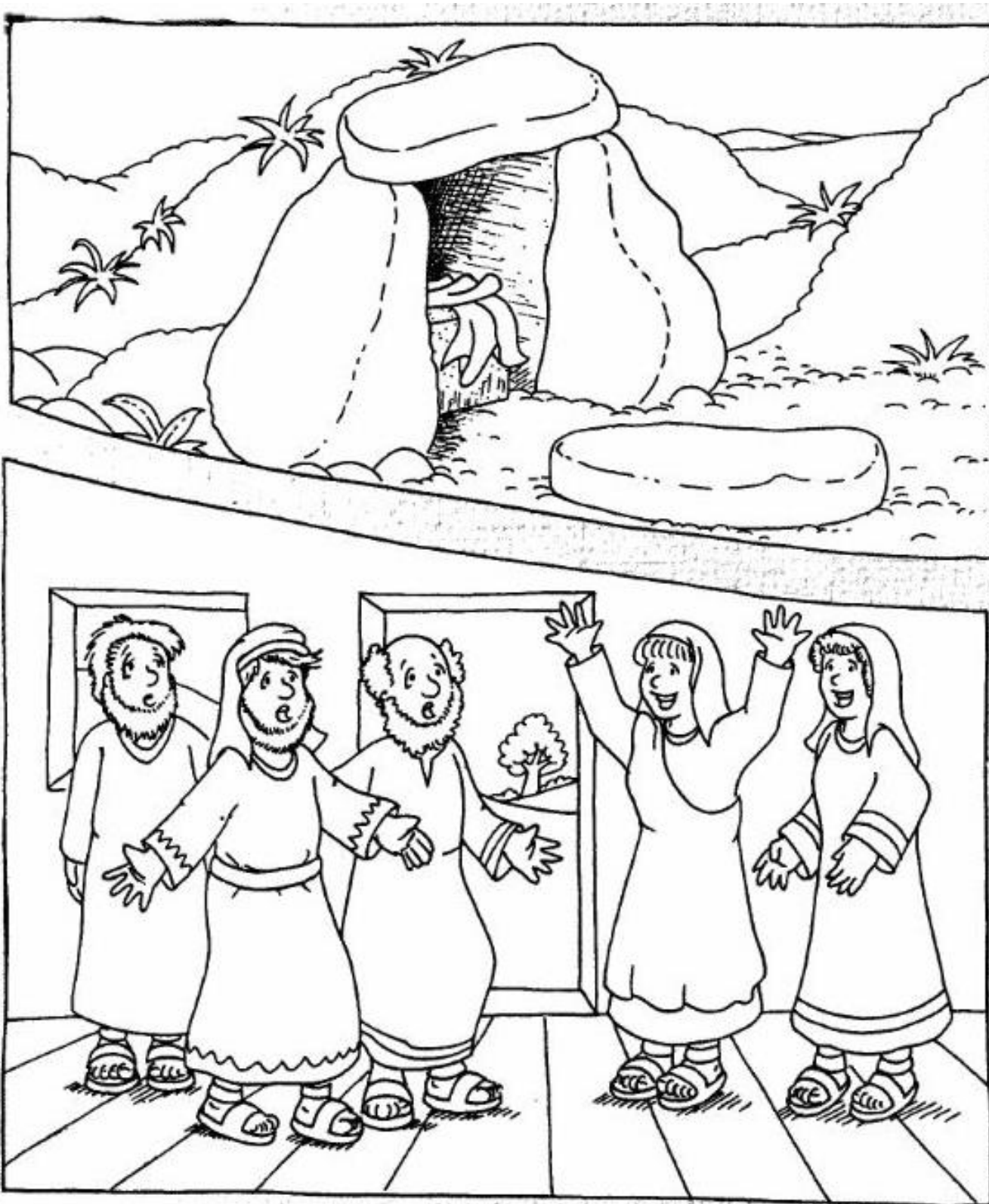
* 18. února 1948 † 29. března 2021

Rozloučení a poďěkování za jeho život se uskuteční
10. dubna 2021 v 11 hodin v evangelickém kostele u Klimenta
Klimentská ulice, Praha 1 – Nové Město
Vzhledem k epidemiologické situaci zveřejníme ke sledování přímého přenosu na internetu.
Odkaz bude uveřejněn na stránkách klimentského sboru
<http://kliment.evngnet.cz>

Hana
Jan, Lukáš a Iva
Elizabeta, Vendelín
Jateční 712, 280 02 Kolín IV

Pro děti

Milí rodiče, zkuste vyprávět dětem příběh o Ježíšově vzkříšení, o Marii Magdalské a dalších ženách, a o učednících, kteří tomu nemohli uvěřit (např. podle Mk 16,1-14).

Převzato z deti.vira.cz

Diakonie

Valašské Meziříčí

Adresa: Žerotínova 1421, Valašské Meziříčí, 757 01

Telefon: 571 629 084 – recepce

Email: info@diakonievvm.cz

www.diakonievvm.cz

Číslo účtu: 115-2766120267/0100

Dobrých duší není nikdy dost

Obětaví lidé se srdcem na dlani jsou stále mezi námi. S cílem ocenit tyto lidi, kteří nezištně pomáhají druhým, vznikl v roce 2012 projekt *Dobrá duše*. Není to soutěž, ve které by vyhrál ten lepší nebo rychlejší, ale výhercem je každý, kdo se rozhodl pomáhat druhým a také ten, který pomoc přijímá.

Dobré duše s námi byly i v roce 2020. Tento rok se nám všem zapíše do paměti v souvislosti s pandemií koronaviru. V zařízeních pro seniory jsme se museli vypořádat s výzvami, opatřeními i omezeními. I dobrovolníci, kteří byli zvyklí docházet do těchto domovů vypomáhat a dělat radost, museli najednou po několika letech ve své činnosti ustát.

Ale i přes tuto nelehkou situaci se do osmého ročníků Dobrých duší přihlásily desítky dobrovolníků i institucí z celé České republiky. Vítěze vybrala odborná porota složená z odborníků z Ministerstva práce a sociálních věcí, Asociace poskytovatelů sociálních služeb České republiky, z Gerontologického centra v Praze 8 a společnosti HARTMANN – RICO a.s.

Jedna z cen Dobrá duše putovala také do Rožnova pod Radhoštěm, Elišce Plecendové, která je dlouholetou dobrovolnicí Diakonie Valašské Meziříčí. Paní Eliška pomáhá již 16 let v hospici CITADELA a v odlehčovacích pobytových službách, kde poskytujeme služby nevyčísitelně nemocným, seniorům a lidem s chronickým onemocněním. K lidem vždy přistupuje s láskou, empatií, trpělivostí a svým přístupem rozdává radost, naději a inspiraci. Svým nadšením dovede oslovovat a získávat pro dobrovolnickou službu i okolí. *„Všichni klienti, ale i pracovníci jsou rádi, že se s paní Plecendovou mohli setkávat a za to, že byla oceněna. Je to vzácný člověk. Nejenže umí poskytnout praktickou pomoc, ale hlavně rozdává svou laskavost nám všem okolo,“* říká Květoslava Othová, ředitelka Diakonie Valašské Meziříčí.

Za vytváření výjimečného prostředí pro dobrovolnickou pomoc v roce 2020, podporu projektů pro seniory a ochotu být lidský v každé chvíli získala Diakonie Vlašské Meziříčí od projektu Dobrá duše čestné uznání, kterého si nesmírně vážíme. Děkujeme.

Všem, i těm, kteří se nakonec nedostali mezi finalisty, patří

uznání, poděkování a respekt za jejich úsilí a práci. Děkujeme, že přinášíte radost, lásku a naději nejen klientům a pacientům, ale také nám, zaměstnancům.

Daruj srdce

Výbor dobré vůle – Nadace Olgy Havlové spustil v loňském roce k 30. výročí svého založení nový projekt „Daruj srdce“. Cílem projektu bylo zapojit mladé lidi do okolního dění, přiblížit jim fungování neziskového sektoru a zároveň podpořit neziskové organizace. Díky studentkám Masarykova gymnázia Vsetín Karolíně a Barboře Divokým a Natálii Šubrtové, které do projektu nominovaly záměr naší organizace, jsme získali 20 000 Kč. Získaná částka byla využita na doplnění vybavení kuchyňky Domova se zvláštním režimem.

„Každý den tady probíhá aktivizační činnost, která je pro klienty nesmírně důležitá. Jako dobrovolník jsem měla možnost se některých zúčastnit a na vlastní oči tak vidět, jak moc jim pomáhá a kolik radosti jim přináší. Aktivita jsou různé, patří mezi ně často i vaření,“ argumentovala záměr studentka Natálie. „Jako každý jiný člověk i klienti slaví různé svátky, užívají si jednotlivá roční období, a to je neodmyslitelně spjata s jídlem. Když jsou Vánoce, pečou cukroví, když uzrají jahody, udělají kompot. Žádné z těchto věcí již sami nejsou schopni, o to větší jejich radost je, když jim někdo pomůže něco takového vytvořit a znovu zažít ten pocit, jaké to je dát si sladké cukroví, ještě teplé z trouby,“ doplnily studentky.

Díky získané podpoře byly zakoupeny nezbytné kuchyňské potřeby (hrnce, příbory, nádoby, pekáče, konvice, vařečky, škrabky, vály, šlehač atd.) a také sušička na ovoce, domácí pekárna, strojek na nudle nebo palačinkovač. Klienti je s dopomocí aktivizačních pracovníků ihned začali využívat. Domovem tak už voněl guláš, palačinky, bramboráky, koblihy, ale také vývar s domácími nudlemi. Na všem si klienti následně rádi pochutnávají a těší se na další vaření, pečení, zavařování...

Tohle dělá z Domova domov.

Děkujeme Výboru dobré vůle - Nadaci Olgy Havlové za tento projekt a studentkám Natálii Šubrtové, Karolíně a Barboře Divokým, že náš domov účastí v projektu podpořily.

„Mnoho zmůže síla duše, mnoho víra, mnoho naděje,
ale všechno zmůže jedině láska.“

Jaroslav Vrchlický

Radostné a požehnané Velikonoce

Vám přeje

Diakonie Valašské Meziříčí

Diakonie
Českobratrské církve evangelické

On-line vysílání s harmonikou

Práce dobrovolníků je za poslední rok poznamenána množstvím opatření proti šíření nákazy koronaviru. Dobrovolníci, kteří pravidelně přicházeli dělat společnost klientům našich služeb, museli najednou po několika letech ve své činnosti ustát.

Naše dobrovolníky však nic nezastaví. Pomocí moderní techniky dělají nadále společnost našim klientům. Pan *Josef Šrámek*, náš dlouholetý dobrovolník *Domova se zvláštním režimem*, za námi pravidelně „přichází“ v podobě on-line vysílání. Seniorům hraje několikrát týdně na harmoniku a zpívá lidové písničky.

Děkujeme!

Oslava narozenin

S paní Tomčíkovou jsme oslavili její krásné 80. narozeniny. Všichni jsme ji popřáli k tomuto významnému jubileu vše nejlepší, pevné zdraví a spokojenost do dalších let. S pomocí dětí paní Tomčíkové jsme uspořádali oslavu, ke které se s on-line gratulací připojil také pan Šrámek s harmonikou. Děkujeme.

Bohoslužby:

- 11. dubna** – 2. neděle velikonoční - 9:30 h
– bohoslužby s večeří Páně a s kázáním pro děti
- 18. dubna** – 3. neděle velikonoční - 9:30 h
– bohoslužby s večeří Páně
- 25. dubna** – 4. neděle velikonoční - 9:30 h
– bohoslužby s večeří Páně
- 2. května** – 5. neděle velikonoční
- bohoslužby s večeří Páně - 9:30 h

Podle vládního nařízení **se bohoslužeb může veřejnost účastnit, ale jen do deseti procent lidí z kapacity míst k sezení v kostele.** Můžete se hlásit emailem nebo telefonicky (777 342 910) u br. faráře, který vede evidenci přihlášených. V případě zájmu se budou konat i druhé bohoslužby v 16 hodin, které již nebudou streamovány. Někteří starší lidé jsou již očkovaní a jsou rádi, že se mohou i v současné situaci účastnit bohoslužeb (při dodržení všech hygienických opatření), mnozí již nemoc Covid-19 prodělali. Samozřejmě chápeme všechny, kdo z opatrnosti nepřijdou. Aktuální informace jsou na našich webových stránkách.

Bohoslužby jsou živě vysílány a jejich záznam je uložen na kanálu youtube.com (ČCE Valašské Meziříčí) nebo přes odkaz na naší webové stránce valasske-mezirici.evangnet.cz, kde najdete odkazy i na biblické hodiny pro děti i pro dospělé. Mládež se schází v on-line prostoru v pátek v 19 hodin a příprava ke křtu a konfirmaci podle domluvy.

Bohoslužby v domovech pro seniory se po dobu karantény nekonají, kromě Domovů Diakonie. Na všechny klienty domovů i sociálních služeb myslíme v modlitbách a těšíme se na obnovení možnosti společných bohoslužeb.

Farní sbor ČCE ve Valašském Meziříčí

Blahoslavova 3
757 01 Valašské Meziříčí
telefon do kanceláře:
571 161 560
e-mail: valasske-mezirici@evangnet.cz

číslo účtu
u Poštovní spořitelny:
190396260/0300

<http://valasske-mezirici.evangnet.cz>

<https://www.facebook.com/evangelicivalmez>

Úřední hodiny:

kdykoli dle dohody
Farář Daniel Heller
mobil: 777 342 910
pevná linka: 571 161 561
daniel.heller@evangnet.cz
Pastorační pracovník
Libor Nejedlý
mobil: 737 087 308
libornejedly77@gmail.com
Pokladník Eva Janírková
mobil: 777 344 994

Redakce:

Vydáno 8. 4. 2021.
Příspěvky, ohlasy
a připomínky přijímá:
Alena Hellerová
mobil: 732 207 280
alebuc@post.cz